

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr
V administraciji prejemam, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo in ekspedicijska, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznanila (inzerati) se sprejemajo in velja trisopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/2. uri popoldne.

Štev. 124.

▽ Ljubljani, v četrtek 4. junija 1891.

Letnik XIX.

Katoliški shod v Gradcu.

Resolucije o obravnava družega štajerskega katoliškega shoda, katere je predlagal pripravljalni odbor.

I. Oddelek: *Politika.*

A. Politika — narodnost.

K glavnim zmotam liberalizma smemo prištevati to: politika nema nič opraviti z vero, vera pa s politiko ne, tako da se politiki ni treba ozirati na vero; dočim je glavni pogoj državnega blagostanja, da se politična načela ujemajo z verskimi, in da se zopet napravi to soglasje, ko bi ga bilo kaj rušilo.

Za obstanek in moč države je potrebno, da se narodi ne prepirajo med seboj, temveč se razvijajo v mirnem tekmovanju. Naša država se ne sme s tem spravljati v nevarnost, da se vedno v politiki podpihuje narodno nasprotstvo, temveč je treba gledati, da se narodi spravijo in sporazumijo na podlagi krščanskih in zgodovinskih in postavno zagotovljenih pravic.

Na podlagi teh načel izjavljajo katoliki zbrani na drugem štajerskem katoliškem shodu kot člani katoliško-konservativne stranke in domoljubni Avstrijci, da vidijo rešitev iz nevarnosti, ki preté državi in narodom, v tem, da se javno pravo v političnem in narodnem oziru zopet postavi na krščansko podlago.

B. Ljudska šola.

1. Stariši in cerkev imajo neovrgljivo pravico do odgoje otrok, kateri se ne morejo odreči.

Zaradi obligatne šolske dolžnosti in po obstoječih razmerah je pa katoliško prebivalstvo pri vzgoji otrok navezano na pomoč javne šole.

Prava odgoja, kakoršno zahtevate zlasti gospodarska beda in socijalna nevarnost sedanjega časa,

se pa mora opirati na verske in нравstvene nauke, katere je Bog razodel, in se dosega le s složnim delovanjem družine, cerkve in šole.

Trditev, ki se tako rada vedno ponavlja, da se vera in prava znanost ne vjemate, temveč si nasprotujete, je jako nevarna zmeta ali pa prava laž, ki se nikdar ne dá porabiti proti katoliški šoli.

Drugi štajerski katoliški shod izjavlja, da popolno in veselo pritrjuje izjavi avstrijskih škofov v gosposki zbornici dné 19. marca 1890 zastran vvedenja javne verske šole s cerkvenim sonadzorstvom. Shod pa bitko obžaluje, da vlada dosedaj še ni odgovorila na to izjavo, in obeta, da hoče zavedajoč se svoje pravice in dolžnosti, z nesprenljivo zvestobo in udanostjo ostati na strani od Boga postavljenih pastirjev in vodij in z njimi z vso odločnostjo zahtevati katoliško šolo za katoliško prebivalstvo.

2. Sedanje ljudske šole imajo pomankljivosti, ki se skrivati ne dajo. Ljudsko šolsko vprašanje se pa da temeljito rešiti le po potu zakonodaje. Zato pa drugi štajerski katoliški shod pozivlje poslance katoliškega prebivalstva štajerskega, priznavajoč dosedanje njih delovanje, da se tudi zanj neprestano v zbornici poslancev in v deželnem zboru poganjajo za šolo, ki bode ugajala katoliškim, jezikovnim in gospodarskim potrebam Štajerske, katero že dvajset let zahteva katoliško prebivalstvo.

3. Drugi štajerski katoliški shod izreka svojo zahvalo štajerskim katoliškim časnikom, da so se vneto in energično potegovali za katoliško šolo in jim priporoča, kakor tudi katoliško-konservativnim narodnim društvom, da naj obračajo neprestano vso pozornost ljudski šoli in naj bodo odločni v tej stvari.

4. Drugi štajerski katoliški shod spominja se s hvaležnostjo in zahvalo izvrstnega delovanja samostanskih šol, katere vodijo verski redi in kongregacije.

(Dalje sledi.)

Nov volilni red za državne volitve na Koroškem.

V Celovcu, dné 30. junija.

V jedni zadnjih sej državnega zbora predložil je že v drugo državni poslanec g. Ferjančič s svojimi tovariši predlog na preosnovo državnoborskega volilnega reda za Koroško v kmetskih občinah, in sicer volijo po jednega poslanca sodni okraji: 1. Celovec (volilni kraj Celovec); 2. Velikovec, Kaplja, Pliberk, Doberla ves (volilni kraj Velikovec); 3. Beljak, Rožek, Podkloster in Trbiž v Beljaku; — Borovlje z volilnim krajem Borovlje, Hermagor z volilnim krajem Hermagor; 4. Špital, Sovodenj, Millstadt, Grifenberk, Gor. Bela, Winklern, Paternion v Špitalu in Koče v Kočah, Feldkirchen z volilnim krajem Feldkirchen. Postava ta stopi v veljavo povodom novih volitev.

Predlog ta opira se na pravo in pravičnost, in ni mu namen, kakor graška „Tagespost“ piše z dné 28. maja v uvodniku „Die Wahlreform in Kärnten“, da Slovenci hočemo „mandatov, a ne družega, nego mandatov“, in da se „iz razbitih in razkosanih volilnih okrajev ustvari možnost za novo fabrikovanega poslanca, koder doslej zastopa v občo zadovoljnost (čujte!) nemški poslanec, — slovenske Korošce.

Ne, gospóda nemška na Koroškem, predlog ta ima vsaj približno ugoditi odnošajem in neznosnim razmeram, v kakoršnih se nahaja slovenska narodnost nasproti nemški v Gorotanu.

Kdor bi se pa domneval, da so z preosnovo volilnega reda že do cela izerpane zahteve naše, ta se jako vara. Da bi v istini hoteli naštetati vse terjatve naše, katere smo opravičeni zahtevati na podstavi prirojenega in — poudarjati smemo smelo — zgodovinskega prava, dalje na podlagi številne razmere gledé stanovništva in davkov, stojimo na-

LISTEK.

Ponočni kralj.

Francoski spisal A. de Lamothe.

(Dalje.)

Zena ni poznala peš-potnikov, a Irci so gostoljubni.

„Dober dan, dobri ljudje“, zaklicala je od daleč, „če si hočeta odpočiti, dovolj imamo prostora; nevihta bo skoro tu!“

„Hvalo Vam in pozdravljeni! Mudi se nama, morava dalje!“

„Nimata prav; oblaki že rosó“, upije za njima in kaže na debele kaplje, ki so jele padati, „od tu do velicega predora . . .“

„Bog z vami!“ odgovori Hadfield, ne da bi se bil ustavil.

Vihar je bil hitrejši od njiju. Niti sto korakov nista storila, ko se je zasvetil blisk skozi temno-črni oblak, — in koj za tem strašno zagrmí, da odmeva od skal, ter se grozeče zgubi v globeljih.

Za tem strašnim treskom zdvijale so vse sile, kakor na dano znamenje; goreče kače švigale so po nebu na vse strani; med silnim gromenjem vlija se je silovita plôha. Premočena do kože, od silnega vetra skoro udušena in oslepljena od bliskov, do-

speta naša potnika do 200 metrov dolgega predora, ki združuje planjavo glengariffsko s Kerry em. Ta predor, ob katerega izhodu se ob lepem vremenu prikaže prizor, ki ga celo Švica nima, kril je zdaj najčudovitejše prikazni. Stotine goved se je poskrilo v njem, gnetlo se vkup ter glasno mukalo. Pri vsakem blisku zagledalo se je stotine špičastih rogov, preplašenih oči — in v sredi med njimi poštni voz s popotniki.

Peter in njegov oče prerineta se skozi čedo ter stopita v neko naravno doblino, da bi tu počakala konca nevihte. A pretekle so ure, predno se je ulegel vihar. Stoprv proti 4. uri popoldne začela je živina popuščati predor, znamenje, da je ponehala nevihta. Tudi naša potovalca napotita se dalje. A uvidela sta takoj, koliko sta zamudila; komaj sta si upala priti v Kenmare pred nočjo.

Ko sta izstopila iz predora, ozrl se je Hadfield žalostnim očesom po sicer tako čudovitej dolini.

„Ako greva tod na levo“, pravi Peter, „pridobiva še kaki dve milj.“

Oče zmaje z glavo in pokaže tija v dolino, katero je pokrivalo — jezero.

„Pot je pretrgana“, zakliče mladenič, „a vendar — morebiti prideva?“

„Danes je to nemogoče; prepozno je“, odvrne Hadfield.

„Lahko bi potem nekaj ur v Kenmare počivala.“

„Poskusiva!“

Oba tedaj začneta stopati navzdol. Skoro ju je dohitela noč, ko sta dospela k majhni krčmi, ki je bila postaja za pripreganje poštnih konj; stala je na majhnem gričku, blizu kraja, kjer je bila cesta preplavljena.

Potok, ki je v dolini podr! most, narastel je po hudournikih v derečo reko ter valil umazano vodo proti morju.

„Poskušati tu kak prehod, se pravi Boga skušati“, pravi Hadfield ter se prekriza; „pojdiva nazaj v krčmo in tam prenočiva.“

Krčmar, rodom Irec, jima pokaže najboljši prostor poleg ognjišča ter jima ponudi večerje: podzemljic in nekaj ostankov gnjati. Prelačna sta bila naša potnika, da bi se bila dala prositi. Pri večerji pogovarjali so se o nevihti in krčmar ju vpraša, kam sta se bila napotila.

„Proti Killarny“, odgovori Peter.

„Kamor bi bila rada do večera dospela“, dostavi Hadfield.

„Tedaj nista od daleč?“

„Od Glengariffa — potok nama je pot zaprl.“

„Tedaj sta poštni voz iz Killarny — srečala?“

„Da“, odgovori Peter, „v predoru kerrysem,

spróti nemškemu stanovništvu še na podstavi povestnice, koja nam dokazuje, da smo bili mi, koroški Slovenci, od pamtiveka v Gorotanu — gospodarji, da so naši pradedi gospodovali in volili slovenske vojvode svoje, nedostaje nam besedij. Za nas Slovence na Koroškem ga ni najmanjšega zbora javne uprave, o katerem bi mogli reči, da smemo zadovoljni biti; povsod silijo nas odnosi k nezadovoljnosti. Kako se teptajo prava naša in pravičnost, zagotovljena ravnopravnost po državnih temeljnih zakonih, člen XIX. in XVII., vse to povedali in potožili smo tisoč- in tisočkrat!

Neznosni odnosi dospeli so že tako daleč, da smo mi, kojih pradedi so gospodovali in vladali v deželi naši, dandanes še manj nego — pepelka! In ker smo bili vselej najudanejši sinovi Avstrijske, česar ne treba dokazovati — tega ne more tajiti in nam odrekati najstrastnejši sovrag slovenske narodnosti — torej smemo zahtevati od države, koji zvesto služimo, da ta Avstrija, za kojoj smo v viharnih dōbah i mi koroški Slovenci tvegali življenje svoje in prinašali žrtve, da spolni dolžnost svojo do gorotanskih Slovencev.

In ker nam skoro od nijedne strani ni rešilne roke in utehe v boljšo bodočnost, sklenilo je slovensko katoliško-politično društvo dné 25. maja, da se odpošlje na Dunaj posebno odposlanstvo ter naprosi poslance, da pri najvišjih mestih in dotičnih ministerstvih izprosijo, da se v prihodnje bolj ozirajo na odnose na Koroškem, zlasti pa v šolskem oziru.

Da, terjatve naše so raznotere, in ni je stroke, v kateri bi ne bili zanemarjeni in prezirani. Biti hočemo izobražen narod; s svojo izobraženostjo, negovano v lastnih korenih in v narodnem duhu, koristiti hočemo sebi ter postati kras in v hvalo vsej državi! Se nam li pa nudi možnost v dosego tega vzvišenega smotra? Se nam nudi li v tej meri, kakor našim nemškim sodeželanom? Ozrite se na število nemških ljudskih šol in na naše, na meščanske, srednje in realne, in primerjajte to število s številom obeh narodnostij, — odgovor je ta: da za nemške Korošee in vladu — rod naš v Gorotanu skoro ne živi!

Možno, da bode minister Gautsch na Dunaju odgovoril odposlanstvu našemu, da se s pomnoževanjem šol goji — učeni proletarijat.

Radi verjamemo, da imajo Nemci dosti proletarijata; kam neki z vsemi temi gojenci nemških srednjih šol, ki so med nami vzrastli, kot gobe po dežju? Iz tega pa še ne sledi, da je tudi v Slovenicah sličen proletarijat. Slednje najbolj dokazuje prof. Šukljejeva interpelacija grofu Taaffeju, da ni po propisih ni zadosti slovenščine zmožnih uradnikov pri uradih zavedenja narodne ravnopravnosti.

Koroški Slovenci zahtevamo slovenskih ljudskih šol in enakopravnost z nemškimi sodeželani, in v to nam mora pomagati nov volilni red, kakor ga je te dni predložil poslanec g. Ferjančič s svojimi tovariši državnemu zboru.

Kakor sem prej poudarjal, priznati nam mora vsak, da smo v vseh slojevih javnega življenja —

kjer je on, kakor tudi midva, moral popoldne čakati.

„E, kaj so pa potniki rekli? Dva Saksonca sta bila tudi mej njimi; kako bi se jima bil smejal, ko bi je bil slišal kléti, kakor prava neverca, kar sta tudi!“

„Predaleč sva bila, da bi je bila slišala ali videla; predor je tamán in — živina je mukala.“

„A pri izhodu sta je morala srečati.“

„Šla sva skozi čedo živine, ki se je gnétna proti izhodu.“

„Ej, ti prekanjeni Angleži! Dva sta bila: jeden suh, kakor žrebelj, drugi okrogel kakor sod. — Čuj, Jan, pokanje z bičem — idi gledat!“

„Poštni voz, oče! — odgovori otrok.“

„Koliko popotnikov ima?“

„Štiri gospode in dve gospé.“

„Za Boga!“ — kliče gospodinja, slabotna, visoka, a mlada žena, „jaz imam le dve kokoši.“

„Podzemljice naj jedó“, odgovori jej mož.

„Gotovo bodo tudi prenočili.“

„Zemlja je mehka“, odgovori krčmar, „in če tudi ti neverniki slabo jedó in slabo noč prespó, ne vé, zakaj bi je bolj milovali, nego nas same!“

„Hoj Joč, pomagaj mi razpréci!“

Na ta klic zasliši se iz skednja sém tiho mrmanje in pri durih prikaže se star kmet, stezaje leno svoji roki.

(Dalje sledi.)

pepelka, prave pari je med avstrijskimi narodi! S tem uisem povedal nič novega, to ste pisali v svojih novinah i vi bratje slovenski po slovenskih pokrajinah, povedali so pa to i slovenski poslanci na Dunaju vladi v obraz!

Da te zahteve zopet ponavljamo in jih ponavljati neprestanemo, tiči uzrok v tem, da si v istini upamo doseči prava naša, da dokažemo, da od terjatev naših ne odstopimo in da bodemo dotlej trkali na vrata dunajskega parlamenta, dokler se nam ista ne odpró gledé jednakopravnosti za narodnost našo v sivem Gorotanu!

Politični pregled.

V Ljubljani, 4. junija.

Notranje dežele.

Mladočehi in Poljaki. „Przegľad“ piše gledé na prizadevanja nekaterih politikov, da bi zblížali Poljake in Mladočeha, da to ni mogoče, ker Mladočehi sami ne vedó kaj hočejo. Brez dvombe zadela jih bode jednaka osoda, kakor je nemške prenapetneže à la Knotz, kateri so popolnoma zginiili s političnega poprišča. — Gotovo je žalostno, če se kaki stranki, ki je nedavno slavno zmagala pri volitvah in je prav za prav še-le začela svoje delovanje, že prorokuje tako žalostna prihodnost. Volilci na Češkem gotovo neso mislili, da bodo njih zastopniki na Dunaju igrali tako žalostno ulogo.

Hrvaška opozicija. Mnogi hrvaški rodoljubi spoznavajo, da je največ krivo sedanjim neznosnim odnosajem na Hrvaškem to, da opozicija ni jedina. Priporočalo se je že večkrat, da bi se vsi opozicijski zjediniili, ali vselej so to ostale le prazne želje. Nedavno so se „obzoraši“ zopet obrnili do stranke prava, da bi se sporazumeli o skupnem delovanju v deželnem zboru. Stranka prava pa je odgovorila, da je to nemogoče, ker „obzoraši“ priznavajo nagodbo z Ogersko, le od slučaja do slučaja je kako sporazumljenje mogoče. S takim sporazumljenjem pa ni nič pomagano, posebno ob volitvah ne, ko bi bilo želeli, da vsa opozicija zjedinjena pojde v volilni boj proti sedanji vladni stranki, da bi jo vrgli iz njenih dosedanjih postojank. Zares jako žalostno, da se mej Slovani povsod kaže stari greh „nesloga“.

Vnanje države.

Občinskih volitev v Rimu se letos katoliška stranka ne bode udeležila. Večina katoliške stranke se spoznala, da ne kaže udeleževati se administrativnih volitev, dokler se razmere tako ne premené, da bode katoliška stranka se tudi udeležila političnih volitev in vstopila v parlament. To seveda se še tako hitro ne bode zgodilo, kajti sedaj še nič ne kaže, da bi se sveti Stol in italijanska kraljevina kako sporazumela. Italijanski vladi in drugim političnim strankam pa ne ugaja, da katoliška stranka se neče več udeleževati pri občinskem gospodarstvu. Sedaj bodo same odgovorne za vse občinsko gospodarstvo, tudi če bode slabo, katoliška stranka bode pa tem ložje kritikovala njih gospodarstvo po listih.

Srbija in Črnogora Nekateri listi hoté vedeti, da se bode v kratkem zaročil kralj srbski s princesino Ksenjo, najmlajšo hčerjo kneza črnogorskega. Ta zaroka, če se obistini, bode velike politične važnosti. Z njo se bode odpravilo neko nasprotstvo mej Srbijo in Črnogoro, ki je posebno očitno, odkar se je poročil princ Karadjordjević z jedno hčerjo kneza črnogorskega. Srbski narod bi zaroko svojega kralja s črnogorsko princesinjo z veseljem pozdravil, ker bi videl v prijateljstvu mej Srbijo in Črnogoro neko jamstvo, da se kdaj uresniči njegove politične težnje.

Iztiranje kraljice Natalije. Dopisnik francoskega lista „Eclair“ je imel pogovor z regentom Bistićem o iztiranju kraljice Natalije. Razložil je Bistić najprej zgodovino razpora mej kraljem Milanom in kraljico Natalijo. Srbija ni mogla več prenašati tega razpora. Kralj Milan je spoznal pravi položaj in se je odpovedal prestolu in udal svetom regentstva. Kraljica je pa tako ošabna, trdovratna ženska, da je kmalu ne najdeš take. Vsa posredovanja so bila zastoj. Generala Belimarkovića je spodila z grda, ko ji je prigovarjal, da ostavi Srbijo. Kraljica se je mešala v politiko, občevala je slednji dan z naprednjaki, s stranko, za katero narod ne mara, ki je kralja bila zapeljala v vojno z Bolgari. S to stranko je rovala proti zakoniti vladi in že javno govorila, da bode vse preobrnila. Vlada je bila prisiljena jo s silo iztirati in tudi on rad prevzame odgovornost za iztiranje. Kriva prelihanja krvi je pa le kraljica, ljudje, ki so jih zaradi izgrediv zaprli, pripadajo le najnižjim slojem prebivalstva. Dežela se je že pomirila in prebivalci začénjajo spoznavati, da je iztiranje bilo potrebno, da se reši kraljevi prestol. Regenti so se zavezali, da kralju Aleksandru izročé utrjen prestol, ko bode polnoleten in to bodo tudi storili. Bistić je rekel, da hoče vse svoje moči porabiti za mladega kralja. Obžaluje pa on, da so zlasti francoski listi tako pretiravali in zasukavali dogodke v Belem gradu.

Občinske volitve v Belem gradu so pokazale, da narod prav za prav z nobeno stranko

prav zadovoljen ni. Zmagal je res radikalni kandidat z veliko večino, ali udeležitev je bila v primeri s prebivalstvom jako neznatna. Beligrad šteje 50.000 prebivalcev in je mej temi kaci 15.000 volilcev. Pri prejšnjih volitvah je prihajalo na volišče po 5000 do 6000 volilcev, letos jih je pa pri prvi volitvi prišlo le 1500 in se je volitev morala ponoviti, ker to število po zakonu ne zadošča. Pri drugi volitvi, pri kateri zadošča vsako število volilcev, se je oddalo pa samo 800 glasov. Zavlada je v Srbiji torej velika apatija za javne zadeve. Prebivalci nobeni stranki več prav ne zaupajo, ker je vsaka stranka veliko več obetala, nego je pa spolniti mogla. Taka apatija za politične zadeve ni posebno dobro znamenje za bodoči razvoj kraljevine srbske.

Rusija. V Rusiji se nekda zopet bolj gibljejo nihilisti. Zadnji čas je bilo več preiskav. Policija je prišla na sled tajni zvezi mej dijaki velikih in tudi nekaterih srednjih šol. Ministerstvo narodnega prosvetčenja je zatorej odredilo, da se naj strogo gleda na to, da se na vseh šolah spolnuje vsi predpisi. Vlada je pa tudi spoznala že pravi uzrok tega zla, ki tiči v tem, da se v nekaterih srednjih šolah premalo vestno uči veronauk in sploh premalo skrbi za pravo versko vzgojo. Zato pa nameravajo razširiti pouk veronauka po srednjih in strokovnih učilnicah, ker le tako bode mogoče preprečiti, da se po šolah ne bodo razširjale škodljive revolucionarne ideje.

Socijalna zakonodaja v Franciji. Francoska vlada bode zbornici predložila zakon, po katerem bodo delavci po 30letnem delu dobivali pokojnine po 300 do 600 frankov. V pokojninski zaklad bodo morali delodajatelji in delavci jednake doneske donášati, in država bode pa priložila dve tretjini skupne svote obojih vplačil. Dobrote pokojninske blagajnice bodo uživali le francoski delavci, ali vendar bodo morali delodajatelji v blagajnico vplačevati tudi za inozemske delavce, to pa menda zaradi tega, da se tovarnarji tem vplačilom ne bodo mogli izogibati s tem, da bi v delo vsprejemali inozemce, kar bi bōdo mej delavci še povečalo in socijalno vprašanje še poostrilo, ker bi bilo več domačih delavcev brez dela.

Izvirni dopisi.

Iz Osilnice, dne 30. maja. (Amerikanska bolezen. — Slovenec revež vzlasti na Koroškem.) Kar naenkrat je napočil mej nami glas: v Ameriko! Tega v naši županiji do sedaj še ni bilo slišati. Neki agent, menda iz Vidna, je pisal že po šest pisem in obetal ljudem bogato deželo, kjer se samo méd in mleko cedi, in ju treba samo zajemati, piti in prodajati.

Napravili so se že trije gospodarji na pot v daljni svet. Le čudo, da ravno tisti silijo v Ameriko prvi, kateri radi pri krčmarski mizi posedajo in globoko v kupice pogledujejo. Za take ne vem, če bo Amerika zlati kraj? Odsvetovati jim ni več mogoče. V pisma agentov imajo tako stanovitno vero, da bi bili gotovo zveličani, ako bi v edinega Boga tako stanovitno verovali. Ko sem ženičil pravil, da se tam težko živi, da je treba obilno denarja za pot, da ni mogoče iz Amerike nazaj brez 300 glđ. zanjo, moža in čvetero otrok, mi je odgovorila: da ima pismo, v katerem stoji: samo 6 glđ. je treba za stroške v Ameriko. Iz tega se razvidi, kako so zapeljani že po pismih.

Res je pri nas kmetu težko stanje, pa vendar ne tako, da bi ne mogel živeti. Popolnoma obupno življenje za kmeta pri nas še ni, dasiravno je težavno. Tako mi je ta teden pravil neki posestnik B. iz vasi K.: „V jeseni sem bil šel naznanit v Kočevje, da bom kupal slivovec iz doma prideljanih sliv. Dotični gospod uradnik me vpraša, katera je moja hišna številka. Jaz mu odgovorim: štiri. Plačam odločeno mi svoto, dobim dovolilni list in odidem domov. Prišedši domov, izposodim si od svojega očeta kotel in začnem rakijo (slivovec) kuhati. Toda ne na št. 4, na svojem domu, kjer sem ravno novo hišo zidal, katera še ni dodelana, ampak na št. 3, kjer sem stanoval in še sedaj stanujem. Pride finančni stražnik, ter mi reče, da sem zapadel kazni, ker nisem prav naznanil. Moja resnična opravičevanja niso nič pomagala. Sedaj sva jaz in moj oče morala iti v Kočevje in danes ne vem, kakšna kazen me čaka.“

Zamuda dela in dolga pot v Kočevje, že to je kazen 10 glđ. za očeta in sina. Pri vsem tem pa človek še ne vé, kaj je opravil. Urađuje se nemški. Nemškega ne znata ne sin, ne oče.

Če se kmetovalec toliko ni mogel v trenutku zmisliti, da bi bil sam povedal, da je njegova št. 4 in kupal bo pa na št. 3, kjer stanuje, ali se mora takoj kaznovati v vesti popolnoma nedolžen? Ali se ni moglo kmeta še dalje vprašati: kje da bo pa slivovec kupal? Nad malo peščico Slovencev v osilniški županiji se večkrat razstresa nemški srd v Kočevju, vzlasti po zadnjih volitvah. „Wir wollten nur,

dass die Klerikalen nicht gewählt wären," tako je doslovno govoril neki ultra-Kočevec. Ta želja se jim ni spolnila. Sedaj pa le po slovenskem hrbtu, dokler rad in mirno drži.

Dnevne novice.

(Razpis službe veroučitelja) na učiteljski pripravnici v Ljubljani. — Z ozirom na zadevno večerajšno našo notico se naznanja, da se bo vsled dogovora knezoškofijstva s c. kr. deželnim šolskim svetom obrok za vlaganje prošelj podaljšal do 28. julija 1891, in da bo v ta namen sposobnostni izpit pri knezoškofijskem ordinarijatu dne 16 in 17. julija. Gospodje, ki se hočejo konkurza udeležiti, morajo vsaj 10 dni prej to ordinarijatu naznaniti. — Tisti gg. pa, ki menijo, da smejo na podlagi dosejanega svojega delovanja pri javnem katehetskem poduku in na polju bogoslovnega pisateljstva pričakovati sposobnostno spričevalo, predlože naj pravočasno svoje prošnje za dispenzo od konkurznega izpita.

(Quosque tandem?) Na to „Narodovo“ vprašanje z dne 2. junija, s katerim očita našemu dopisniku iz Goriškega, da niti grobnega miru ne spoštuje, ker je napisal par vrstic o pokojnem dr. Lavriču, o katerem je nedavno pisala „Nova Soča“, odgovarjamo to-le: Kadarkoli bodete v svojih listih slavili rodoljubje moža, ki je odpadel od katoliške vere, vselej bomo slovenskemu ljudstvu povedali, da med Slovenci ni tak noben rodoljub, ki se odpove naši rodni katoliški veri. — Kak vrišč bi pač gnali slovenski liberalci, ko bi mi kakega narodnega odpadnika Slovincem hvalili kot uzor rodoljuba? In mi da bi smeli molčati, ako našemu narodu verskega odpadnika slikajo kot uzornega človeka? Rodoljubje slovensko namreč ne obsega le jezika slovenskega, marveč v prvi vrsti tudi katoliško vero. — Pustite torej pokojnega v miru, in tudi mi ne bomo imeli neprijetne dolžnosti, na novo vzbujati žalostnih spominov.

(O katoliškem shodu v Graecu) piše praški „Čech“ v svojem uvodnem članku z dne 30. maja proti koncu nastopno: „V zadnji uri dvigamo svoj glas v podjetje občne izdatne akcije po mestih in to ne samo na Štirske, temveč po vseh avstrijskih deželah, zlasti pa v deželah svetovaclavske krone, kajti ne dá se tajiti, da po mestih gine konservativno mišljenje. V Lincu dospeli so konservativci takó daleč, da pri poslednjih mestnih volitvah še toliko poguma niso imeli, da bi bili postavili svoje kandidate. To je žalostni pojav in svedoči o malodušnosti stranke. Pri nas po mnogih mestih tudi ni bolje. To se ne sme dalje dogajati, napeti se morajo vse moči, da se mestno stanovništvo pridobi za sveto našo stvar. Naglo sicer to ne bode šlo, temveč polagoma po neumornem in vstrajnem delovanju lajkov in duhovnikov. Te moči se morajo organizovati, in to bodi prava svrha prihodnje katoliške politike. Naši ljudje bi morali dospeti do spoznanja, da plačujejo istotako davke kot liberalci, in da imajo ista prava do sedežev mestnih zastopnikov; v to svrhu se pa morajo organizovati in agitovati. — V graškem shodu uvidevamo nekako srečen početak te akcije in pošiljamo najboljšo svoje želje in voščila prirediteljem shoda, videč v njem okrepjenje katoliške stranke v Avstriji!“

(Pritožba iz trnovskega predmestja.) Pretečeno leto sklenil je mestni magistrat, da se ima most čez Mali graben pri opekarski cesti v Trnovem prenoviti, in oddal je že v jeseni to delo Tönnies-u. Dovolj je bilo časa za to delo, posebno po zimi. A kaj se zgodi? Zdaj, ko se bo začela košnja na barju in v mestnem logu, pričeli so podirati most, in posestniki zemljišč, namesto da bi pričeli kositi, bodo gledali, kako se popravlja ali nareja nov most. — Iz tega je razvidno, kako se slavni magistrat ozira na potrebe davkoplačevalcev. Kdo bo nam povrnil škodo in zamudo časa? Kajti ni vsejedno, ali se spravi krma v lepem vremenu, ali v slabem, ali dobimo mlado krmo, ali že prezorelo. Živina bo potem trpela, ker bo dobila slabo in staro mrvo.

(V povzdigo živinoreje) je deželni zbor kranjski dovolil 4000 gld. za nakup plemenitih bikov. Dobili jih bodo ti-le gospodarji, oziroma občine: Andrej Šraj v Gorenji Vasi, Urban Veber na Zelemlogu, Fr. Kuralt v Žabnici, Jan. Poličar v Spodnji Besnici občine Predvor, Aleš Bergant v Št. Jurju, Fr. Jerala v Mavčičah, Jos. Pintbah v Radečah občina Jesenice, Anton Reš v Brezji, Jak. Korošec v Češnjici v Bohinju, Jan. Rant v Češnjici pri Kropi,

Andrej Pavlič v Podgorji, Aleš Koželj v Stranjah in Jak. Hribar v Cerkovšah.

(Sirarske zadruge na Gorenjskem) je, kakor poroča „Kmetovalec“, pregledoval 24. in 25. maja po naročilu kmet. ministerstva g. V. Charouzek, ki je nastavljen v tem ministerstvu kot veščak za mlekarstvo in izdelovanje sadnega mošta ter se zelo zadovoljno in pohvalno izrazil o izvrstnem delovanju teh zadrug.

(Iz Hrenovic.) Naše ljudstvo željno pričakuje, da bi se kmalu razdelila Kalisteričina ustanova. Potreba je zdaj prav velika. Lansko leto pridelalo se je malo, ker prejšnjo spomlad semena ni bilo. Sploh pa je čas od sv. Jurija do sv. Jakoba najslabši, ko morajo ljudje do malega vse v „botegi“ kupovati. Zato toplo priporočamo vsem tistim uradom, ki imajo kaj govoriti pri tem, da se potrudijo, da se stvar reši kolikor mogoče hitro.

(Akađ. društvo „Slovenija“) priredi v soboto 6. junija svojo četrto redno zborovo sejo v letnem tečaju 1891 sè sledečim vspeedom: 1. Čitanje zapisnika, 2. Poročilo odborovo, 3. „Stihi“, čita stud. jur. F Gorup, 4. Volitve, 5. Slučajnosti. Local: Kastner's Restauration „zum Magistrat“, I. Lichtenfelsgasse 3. Začetek ob 8. uri zvečer. K obilni udeležbi vabi odbor.

(Židov na Dunaju) so našli pri zadnjem ljudskem štetju 118.495, pred desetimi leti jih je bilo le 72 tisoč. Kakor se vidi, dunajski zrak židom prav posebno ugaja.

(Solčni mrak.) Pojutrnjem, torej ravno čez 14 dni po zadnjem luninem mraku, bomo imeli solčni mrak. V Ljubljani bode mrak nepopolen, to je, luna bode le jeden del solca zakrila. Začel se bode mrak zvečer ob 6. uri 17. minut in bode trajal do 7. ure 39 minut.

(Duhovniške premembe v ljubljanski škofiji.) Prestavljeni in nastavljeni so gg.: Mih. Horvat iz Škofje Loke v Šmartno pri Litiji; g. Ivan Vavpotič iz Selc v Škofjokoloku; Semeniški duhovniki: gg. Ferd. Erker v Selce, Dominik Janeš na Bloke, Ant. Antončič v Gorje.

(Varčevalci v poštni hranilnici.) Jeden vložnik sme imeti za svojo osebo samo jedno knjigo-vložnico, a teh je dne 31. decembra 1890 v prometu bilo 783.206 izvodov. Nekateri vložniki so poskusili za svojo osebo pridobiti po več knjižic, in dokazalo se je, da je istih bilo 180, vsled tega je urad povzročil potrebno, da se je zadostilo postavnj naredbi. Večje število knjižic sme imeti jedino položnik, n. pr. pisalec teh vrstic je „položnik“ za neko pisanju neveščo osebo in pa za knjižnico, in le on je opravičen, da ob potrebi denar odpoveduje, vrh tega ima kot „vložnik“ lastno knjižico svojo, skupaj torej tri komade. Da so „vložniki“ imeli po dve knjižici za svoje ime, prihajalo je iz nepoznanja postavnih določil od strani vložnikov, ki povodom vlaganja niso uradniku naznanile, da jedno knjigo-vložnico že imajo. Izmed 783.206 vložnikov pripade jih 36.894 na Štajarsko, 11.397 na Koroško, 8.727 na Kranjsko, 20.882 na Primorje, 5.532 na Dalmacijo. Po državi pride za 1000 prebivalcev povprek po 34 vložnikov, proti 31 koncem leta 1889. Po posameznih deželah za 1000 ljudij pride na Nižjeavstrijskem po 96 vložnikov, na Gornjeavstrijskem 35, na Solograjskem 48, na Tirolskem in Predorelskem 34, na Štajaru 29, na Koroškem 31, na Kranjskem 18, v Primorju 30, v Dalmaciji 11, na Češkem 33, na Moravi 37, v Sileziji 39, v Galiciji 12, v Bukovini po 20 oseb, ki imajo vložno knjižico poštnohranilnično.

(Starost vložnikov poštnohranilničnih.) Do 10 let starih oseb je 195.084, 271.089 jih je v dobi med 10—20 let, 173.272 od 20—30 let, 86.071 od 30—40 let, 27.650 od 40—50 let, 12.708 od 50—60 let, 7086 od 60—70 let, 2414 od 70—80 let, 159 od 80—90 let, a čez 90 let šteje samo 16 vložnikov; 879 osebam urad ne zná za starost, 6778 vložnikov pa spada med takozvane pravne osebe.

(Vložniki poštno-hranilnični po spolu.) Oseb moškega spola je 481.140, a ženskega 295.288; k temu še 6778 pravnih oseb.

(Vložniki poštno-hranilnični po jeziku.) Dne 31. decembra je med ljudstvom bilo vložnih knjižic 592.061 nemških, 120.562 čeških, 41.122 poljskih, 953 rusinskih, 5339 slovenskih, 1359 hrvatskih, 21.747 italjanskih, 63 rumunskih, skupaj 783.206 knjig-vložnic. Pisati zná 656.255 vložnikov, a 106.166 tega ne zna.

(Vložniki poštno-hranilnični po poklicu.) Istih največ je dijakov in učencev, namreč 277.249; po-

tem 101.472 obrtnikov in rokodelcev, 98.918 otrok, 62.460 služnikov, hlapcev in dekel, 51.756 zasebnikov, 30.890 žen in vdov, 18.037 državnih, deželnih in občinskih uradnikov, 22.499 zasebnih uradnikov, 4290 duhovnikov, 16.198 vojakov, 6884 paznikov, 15.956 profesorjev, učiteljev, umetnikov, 842 odvetnikov in beležnikov, 14.036 trgovcev, 2310 tvorničarjev, 16.495 trgovskih pomočnikov, 9767 delavcev po tvornicah, 11.948 delavcev ženskega spola, 6342 posestnikov-kmetovalcev, 1446 kmetovalskih delavcev, 3883 dlnarjev, 3561 šumarjev, logarjev, 350 mornarjev, 6778 pravnih oseb, 2110 vložnikov poklica nepoznatega, 25 kaznovancev. Iz teh podatkov se vidi, da je število mladih varčevalcev najvišje, za njimi sledi čisto obrtnikov in ubožcev-služnikov.

(O vlogah in izplačilih.) Največji znesek se je vložil z doneski po 1—5 gld., namreč po državi 402.644 gld.; od tega na Štajerskem 17.451 gld., na Kranjskem 3462 gld., v Primorju 12.136 gld., v Dalmaciji 2798 gld., na Koroškem 3831 gld. V to vrsto spadajo tudi vse ostale dežele. Na jedno vlogo pride povprek po 16 gld. 47 kr. proti 14 gld. 86 kr. v letu 1889. Do 1 gld. vložilo je 37.4% vložnikov, po 1—20 gld. 50%, po 20—50 gld. 7.1%, čez 50 gld. pa 5.5% vseh vložnikov. Na jedno izplačilo pride po 42 gld. 42 kr. proti 40 gld. 49 kr. iz predidóčega leta. Večina istih, namreč 63.7%, zapopada znesek od 1—20 gld., kar se je navadno „po kratkem potu“ izvrševalo.

(Pismonosci in poštna hranilnica.) Takozvani pismonosci-deželani ali „Landbriefträger“ imajo pravico pobirati denar za poštno hranilnico. Isti so vlani nabrali za 27.762 vlog v znesku 962.376 gl. 52 kr. Pobirali so po vseh deželah, le Kranjska, Primorje, Bukovina neso takim pismonoscem dale skupiti nič. Te vrste služniki so nam znani po slovenskih krajih samo za obsežno okolico Ljubljansko in za malo okolico Celjsko. Po tem potu se je na na Štajerskem 518krat vložilo za 30.592 gl. 32 kr., na Koroškem 169krat za 20.951 gld. 10 kr., v Dalmaciji 70krat za 738 gld. 25 kr. Nedavno je v državnem zboru bil sprožen predlog, naj se po deželi vravnajo poštne razmere, ki bodo ustrezale današnjim razmeram. Vsled tega menda smemo upati, da bodo posamezni kraji prišli „bliže sveta“ če ne drugače, pa vsaj s pomočjo pismonoscev.

(Popravek.) V večerajšjo zahvalo povodom smrti blag. gospé Marije Pogačnik vrnila se je neljuba pomota v tem, da je mej drugim navedena „šentviška“ čitalnica mesto šišenske čitalnice, katero pomoto s tem popravimo.

Raznoterosti.

— Koliko ljudij bi moglo živeti na svetu? Angleški zemljepisec Ravenstein je priobčil v rokopisih londonskega zemljepisnega društva obširni članek o vprašanju, koliko ljudij bi moglo živeti na zemlji in čez katero število se prebivalstvo ne sme pomnožiti iz narodnogospodarskih ozirov. Po mnenju angleškega zemljepisca je to vprašanje važno že zaradi hitrih uspehov belokožcev, ki hočejo pokoriti si vse dežela sveta. Sedaj je približno v Evropi 380.200.000, v Aziji 830.000.000, v Afriki 127.000.000, v Avstraliji in Polineziji 4.730.000, v Severni Ameriki 89.250.000 in v Južni Ameriki 36.240.000 prebivalcev, torej na vsej zemlji 1.467.600.000 ljudij. Na kilometer suhe zemlje pride povprek 12 ljudij. Na vsej zemlji je 73.200.000 kvadratnih kilometrov plodovite zemlje, 36.000.000 kvadratnih kilometrov step in 10.800.000 kvadratnih kilometrov puščav. Da določi, koliko ljudij more živeti na kvadratnem kilometru, je angleški zemljepisce vzel za podlago dežele, ki dovolj pridelajo, da prebivalce preživé in še nekoliko žita izvažajo in pa vendar nima več dosti neobdelanih krajev za nove priseljence. Take dežele so Kitaj, Indija, Japan pa Severna Amerika, v Evropi Ogerska in Rumunija. Povprek živi v teh deželah po 80 prebivalcev na jednom kvadratnem kilometru; po stepah pa živé sedaj po 4 prebivalci na kvadratnem kilometru, v puščavah pa po 4 prebivalci na desetih kvadratnih kilometrih. Potem takem bi lahko na vsej zemlji živelo kacic 5.994.000.000 ljudij. Sevéda več tropičnih krajev, kjer je sedaj redko prebivalstvo, se dá v rodovitne pokrajine premeniti le z delom civilizovanih ljudij. Ker se Evropeci ne morejo lahko udomačiti v tropičnih krajih, se bode gotovo prebivalstvo v zmernogorkih krajih bolj pomnožilo, zato bode pa živila dobivalo iz gorkih dežel, kar ne bode težavno, ko se bolj popolnijo občila. Omenjeni zemljepisce se potem bavi z vprašanjem, kdaj da bode na svetu se prebivalstvo pomnožilo do navedenega števila. Če se jemlje ozir na razne bolezni in vojne, ovirajoče množenje prebivalstva, prihaja učenjak na podlagi statističnih podatkov, da se prebivalstvo v 10 letih pomnoži za

8%. Pri taki progresiji bo do konca tega stoletja na zemlji 1587 milijonov ljudi, v 1950. letu pa že 2332 milijonov, v 2000 letu 3426 milijonov in 2072. l. pa 5977 milijonov, torej predno minete dve stoletji, človeštvo doseže svoj vrhunec.

— Velika eksplozija bila je v premogovniku blizu Harkova na Ruskem. Več delavcev je mrtvih.

— Umrli je turinški nadškof Alimonda.

— Najnovejša izumba Edisonova je „kinetograf“, s katerim se more doma v stanovanju operna predstava ne le poslušati, temveč tudi videti. Kinetograf je umna sestava fonografa in fotografije.

— Ruska črnomorska parniška družba osnovala je dve novi agenturi v Solunu in Pireji.

— Francoska razstava v Moskvi. „Novoje Vremja“ poroča, da so morali več slik iz francoske razstave v Moskvi odstraniti, ker neso bile primerne ruskim navadam.

Telegrami.

Gradeo, 4. junija. Sinoči se je slovesno vršila druga slavnostna seja. Na novo so došli na shod krški knezoškof dr. Kahn, opat iz Sekova in državni poslanec dr. Fuchs. Prečitala se je resolucija o šoli. Izborna sta o tem vprašanju govorila stolni prošt Trummer in državni poslanec dr. Ebenhoch. Poslednji je omenjal, da zahtevanje verske šole ni nobena strankarska ali politična zahteva, marveč, da to zahteva blagor družine, cerkve in države. Šola naj bo gojilnica, kjer se vzgajajo otroci v veri, v upanju, v ljubezni, kar sedaj zlasti pri mladem naraščanju tako britko pogrešamo. Ni se bati, da bi se v verski šoli vzgojevale nevkrotljive in neradne tolpe, kakor menijo graški mestni očetje. Med občnim odobravanjem je bila vsprejeta resolucija o šoli. O časopisju je izvrstno govoril redemptorist Rössler in Zapletal istotako o katoliški organizaciji. Tudi te resolucije so bile soglasno vsprejete. — Knezoškof Zwenger povabi navzoče k današnji slavnostni procesiji. Slavnostna seja je bila polnoštevilno obiskana.

Dunaj, 3. junija, zvečer. Popoldne se je nadvojvoda Franc Ferdinand precj dobro počutil. Več ur je mirno spal.

Dunaj, 4. junija. Franca Ferdinanda zdravje je boljše, samo katarični pojavi še neso izginili.

Dunaj, 3. junija. V današnji seji budgetnega odseka predložil je dr. Rus jako zanimivo poročilo o poštah in telegrafih. V poročilu omenja svetovnega poštnega kongresa in pa izrednega razvoja pošt in telegrafov vzlasti v Avstriji. Priporoča razširjenje telefona in njega poddržavljenje. Potem poklada poročevalca trgovskemu ministru na srce položaj pošt in brzojavnih uradnikov. Posvetovanje o poštah se nadaljuje.

Dunaj, 3. junija. Danes popoldne je bila več ur huda nevihta na Dunaju. Strela je dva otroka ubila, več oseb pa omamila in poškodovala. Konstatovano se je, da je šestindvajsetkrat treščilo.

Berolin, 4. junija. Zbornica poslancev vsprejela je definitivno zakon o porabi denarjev iz pridržanih duhovniških plač v smislu družega branja.

Kolonja, 3. junija. Danes je udarila strela v dinamitno tovarno v Schlebuschu (Solingen). Tri osebe so mrtve, več ranjenih.

Tuji.

1. junija.

Pri **Maliču**: Riedl Viktor, c. in kr. stotnik v pok.; Seidenberger Ferdinand; Schubert, Baller, Guttman, Reichenberger Aleks. s soprogo, trgovci, z Dunaja. — Jordan Camillo iz Pariza. — Prandstetter Franc iz Gradea. — dr. Vogl Adolf, c. kr. sod. pristav, s soprogo, iz Lonča. — Michele Gabriel iz Vidma. — Perk Franc, in Bartelme, trgovčeva soproga, iz Kočevja. — Ahačić N. iz Tržiča. — Fenić J. iz Zagreba.

Pri **Stonu**: Gvidon vitez Plazer, c. in kr. nadporočnik v pok., iz Opatije. — Karol Kammel pl. Hardegger iz Zagrada. — Botte iz Draždan. — Weinerl Ig., Fischer Filip, potovalca, z Dunaja. — Spitz, trgovec, iz Pečuha. — Langer Josip, trgovec, iz Gradea. — Hieng Ernest, trgovec z lesom, z Rakeka. — Taschner Ivan, uradni sluga, iz Idrije. — dr. Pergolio Dominik iz Istre. — Kramer, trgovec, iz Boglara. — Stern M., trgovec, iz Gradea. — Ferenchich Ivana, zasebnica, iz Budimpešte. — Labroise Albert, trgovec, iz Monakovega. — Mosettig E. iz Trsta.

Izdajatelj in odgovorni vrednik: Anton Kržič.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		razkomeča v mm	toplostera po Celsiusu			
7. u. zjut.	730.9	18.2	sl. jzpad	del. jasno	2.70	
8. u. pop.	730.6	18.8	"	dež	dež	
9. u. zveč.	732.4	15.6	brezv.	jasno		

Srednja temperatura 17.5°, ravno normalu

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

4. junija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	92	gl	70	kr.
Srebrna 5% " 100 " 16%	92	"	65	"
5% avstr. zlata renta, davka prosta	110	"	95	"
Papirna renta, davka prosta	102	"	25	"
Akcije avstr.-ogerske banke	999	"	"	"
Kreditne akcije	300	"	"	"
London	118	"	"	"
Srebro	—	"	"	"
Francoski napoleonid.	9	"	33	"
Cesarski cekini	5	"	56	"
Nemške marke	57	"	65	"

Posestvo

se prodá

pri Mariji Pomagaj na Brezjah

za 12 mernikov posetve, ali pa tudi sama hiša. — Kaj več pové Jožef Tavčar, odotni cerkvenik.

(2—1)

(3—2)

Uradne
in trgovske
KOVERTE
s firmo priporoča
KAT. TISKARNA
v Ljubljani.

Tovarna cerkvene oprave.

Premovana **Jožef Deiller** 1873, 1881.
tovarna cerkvene oprave in izdelovalnica paramentov,
Dunaj, VII., Zieglergasse 27.
Zastopnik: Franc Brückner.

Na dogovorjena naročila se izdelujejo vsi cerkveni paramenti, kakor:
pluviali, dalmatike, velumi, štole, baldahini, bandera itd. itd.,
pa tudi (26—9)
cela mašna obleka v najpravilnejši obliki.

Cerkveni paramenti.

Vozni red c. kr. priv. južne železnice.

Z Dunaja v Trst.

Postaje	Brzovlak		Poštni vlak		Mešani vlak	Osobni vlak
Dunaj	8-20 zvečer	7-30 zjutraj	1-20 popold.	9- zvečer	—	—
Mürzzuschlag	11-45 po noči	10-35	5-36	1-48 po noči	5-55 zjutraj	—
Gradeo	1-37	12-48 popold.	9-25 zvečer	5-50 zjutraj	10-45 dopold.	—
Maribor	2-56	2-06	11-40 po noči	8-09 dopold.	2-19 popold.	—
Celje	4-24 zjutraj	3-23	1-54	10-18	5-38	6- zjutraj
Laški Trg	—	3-36	2-11	10-34	6-01 zvečer	6-20
Rimske toplice	—	3-46	2-23	10-45	6-18	6-34
Zidani Most	4-57	4-03	2-47	11-27	6-55	6-53
Hrastnik	—	—	3-01	11-40	7-14	7-09
Trbovlje	—	4-16	3-10	11-49	7-27	7-20
Zagorje	—	4-22	3-19	11-57	7-40	7-30
Sava	—	—	3-34	12-11 popold.	8-01	7-47
Litija	—	4-40	3-47	12-22	8-17	8-03
Kresnice	—	—	4- zjutraj	12-34	8-35	8-18
Laze	—	—	4-15	12-48	9- zjutraj	8-36
Zalog	—	—	4-27	12-59	9-17	8-50
Ljubljana	Prihod 6-05	5-12	4-40	1-11	9-35	9-05 dopol.
Borovnica	Odhod 6-09	5-17	4-55	1-19	10-15 po noči	—
Logatec	—	5-41 zvečer	5-31	1-53	11-16	—
Rakek	7- —	6-11	6-13	2-34	12-25	—
Postojna	—	6-30	6-48	3-03	1-17	—
Št. Peter	7-33	6-45	7-05	3-24	1-53	—
Divača	7-55	7-07	8-05	3-54	2-48	—
Nabrežina	8-20 dopol.	7-35	8-44	4-32	3-58	—
Trst	9-03	8-16	9-46 dopol.	5-37	5-40 zjutraj	—
	Prihod 9-28	8-42	10-18	6-13 zvečer	6-30	—

Iz Trsta na Dunaj.

Postaje	Brzovlak		Poštni vlak		Mešani vlak	Osobni vlak
Trst	8- zvečer	8- zjutraj	9-55 dopol.	6-20 zvečer	8-10 zvečer	—
Nabrežina	8-40	8-39	11- —	7-11	9-36	—
Divača	9-36	9-31 dopol.	12-07 popold.	8-25	11-36 po noči	—
Št. Peter	10-16 po noči	10-08	12-52	9-19	1-03	—
Postojna	10-35	10-26	1-17	9-45	1-44	—
Rakek	—	10-40	1-35	10-06 po noči	2-16	—
Logatec	11-07	10-57	1-57	10-30	2-58	—
Borovnica	—	11-16	2-24	11-01	3-48	—
Ljubljana	Prihod 11-50	11-39	2-55	11-32	4-42 zjutraj	—
Zalog	Odhod 11-55	11-44	3-03	12-30	5-04	6- — popold.
Laze	—	—	3-15	12-43	5-22	6-16 zvečer
Kresnice	—	—	3-25	12-54	5-41	6-30
Litija	—	12-17 popold.	3-38	1-08	6-01	6-48
Sava	—	—	3-49	1-20	6-18	7-04
Zagorje	—	12-33	4- —	1-31	6-34	7-18
Trbovlje	—	12-39	4-14	1-45	6-54	7-35
Hrastnik	—	—	4-22	1-53	7-06	7-45
Zidani Most	—	—	4-30	2-02	7-20	7-56
Rimske toplice	1-07	1-18	4-51	2-24	7-49	8-16
Laški Trg	—	1-28	5-03	2-37	8-06 dopol.	8-31
Celje	—	1-38	5-14	2-49	8-23	8-45
Maribor	1-38	1-52	5-34	3-10	8-52	9-04 zv. Prih.
Gradeo	3-14	3-09	7-50 zvečer	5-35 zjutraj	12-27 popold.	—
Mürzzuschlag	4-34 zjutraj	4-29	10-14 po noči	8-05 dopol.	4-40	—
Dunaj	Prihod 6-59	6-40 zvečer	2-12	11-57	Prih. 9-40 zv.	—
	9-50 dopol.	9-35 po noči	6-40 zjutraj	4- — popold.	—	—

Tisk „Katholische Tiskarne“ v Ljubljani.